

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **P.**, zastúpeného JUDr. E. proti žalovanému **JUDr. J.**, správcovi konkurznej podstaty úpadcu **A.**, **o určenie pravosti pohľadávky**, ktorá sa viedla na Krajskom súde v Košiciach pod s. zn. 5 Cbi 67/2004, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 14. novembra 2006 č. k. 4 Obo 351/2005–47, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalobcu **o d m i e t a .**

Žalovanému nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa rozsudkom z 6. októbra 2005 č. k. 5Cbi 67/2004-30 žalobu o určenie pravosti prihlásenej pohľadávky vo výške 15 000,-- Sk zamietol a náhradu trov konania účastníkom nepriznal. Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorý rozhodoval o odvolaní žalobcu, rozsudkom zo 14. novembra 2006 rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil. V odôvodnení svojich rozhodnutí súdy uviedli, že uznesením Krajského súdu v Košiciach z 20. decembra 2002 bol vyhlásený konkurz na majetok **A.**. Prihláškou zo dňa 30. januára 2003 prihlásil žalobca ako veriteľ svoju pohľadávku v sume 15 000,-- Sk titulom zmluvy o pôžičke. Oba súdy dospeli k záveru, že medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola 1. októbra 2001 uzavretá zmluva o pôžičke na 15 000,-- Sk. Dňa 26. februára 2002 uzatvoril žalobca so žalovaným zmluvu o ručení (správne zabezpečení záväzku) za záväzok zo zmluvy o pôžičke prevodom práva. Účelom tohto prevodu akcií na žalobcu bolo zabezpečenie záväzku úpadcu na vyplatenie pôžičky a úrokov po skončení zmluvy o pôžičke. Keďže žalovaný svoj záväzok nesplnil riadne a včas, žalobca (veriteľ) sa stal definitívne vlastníkom predmetu zabezpečenia, t. j. akcií. Na prieskumnom pojednávaní, konanom dňa 20. januára 2004, preto

správca konkurznej podstaty postupoval správne, keď poprel žalobcom prihlásenú pohľadávku z dôvodu, že žalobca je akcionárom.

Rozsudok odvolacieho súd nadobudol právoplatnosť 10. januára 2007.

Proti rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie žalobca. Žiadal napadnutý rozsudok znovu preskúmať, nakoľko sa domnieva, že jeho pohľadávka vo výške 15 000,-- Sk je oprávnená z dôvodu, že od zmluvy o pôžičke odstúpil. Poukázal na nesprávne právne posúdenie veci.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 2 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.), skúmal vec bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O. s. p.) najskôr to, či sa ním napáda rozhodnutie, proti ktorému je dovolanie prípustné.

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.). V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom. V zmysle ustanovenia § 238 O. s. p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozsudku, je prípustné, ak je ním napadnutý zmeňujúci rozsudok (§ 238 ods. 1 O. s. p.), ak smeruje proti rozsudku, v ktorom sa odvolací súd odchyľil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci (§ 238 ods. 2 O. s. p.), alebo rozsudok, potvrdzujúci rozsudok súdu prvého stupňa, avšak len vtedy, ak odvolací súd v jeho výroku vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože po právnej stránke ide o rozhodnutie zásadného významu (§ 238 ods. 3 O. s. p.). Žalobcom napadnutý rozsudok nie je rozsudkom uvedeným v § 238 ods. 1 až 3 O. s. p.

Proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu bolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O. s. p.

Žalobca v dovolaní a jeho doplnení uviedol ako dôvod dovolania nesprávne stanovisko odvolacieho súdu k popretiu prihlásenej pohľadávky. Poukázal na to, že zmluva

o pôžičke, vrátane zmluvy o ručení, bola zrušená výpoveďou, súd preto nesprávne právne vec posúdil.

Skutočnosť, že rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení, je jedným z dôvodov, ktorým možno odôvodniť dovolanie. Podmienkou, aby mohol dovolací súd preskúmať dôvodnosť dovolania z pohľadu správnosti právneho posúdenia dovolaním napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu, je prípustnosť dovolania. Na rozdiel od dovolacieho dôvodu, uvedeného v § 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p., ktorý je zároveň dôvodom, zakladajúcim prípustnosť dovolania podľa § 237 O. s. p., dovolacie dôvody uvedené v § 241 ods. 2 písm. b/ a c/ O. s. p. nezakladajú zároveň aj prípustnosť dovolania.

Keďže odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvého stupňa a vo svojom rozhodnutí nevyslovil prípustnosť dovolania podľa § 238 O. s. p., táto nie je daná. Žalobca v dovolaní neuviedol, z akých skutočností vyvodzuje prípustnosť dovolania a neuviedol ani zákonné ustanovenie, z ktorého prípustnosť vyplýva. Dovolací súd napriek tomu, vychádzajúc zo zákonnej povinnosti (§ 242 ods. 1 O. s. p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O. s. p., sa neobmedzil len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 238 O. s. p., ale sa komplexne zaoberal otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O. s. p. (t. j. či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, chýbajúceho návrhu na začatie konania, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania súdom nesprávne obsadeným). Ani z obsahu spisu, ani z tvrdení žalobcu v dovolaní však nemožno dospieť k záveru, že by bol naplnený niektorý z dôvodov zakladajúcich prípustnosť dovolania podľa § 237 O. s. p.

Z uvedených dôvodov dovolací súd dovolanie žalobcu odmietol podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p., ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný. Keďže dovolanie nebolo prípustné, nezaoberal sa napadnutým rozsudkom odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní úspešnému žalovanému vzniklo právo na náhradu trov konania proti žalobcovi, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. a § 142 ods. 1 O. s. p.). Dovolací súd mu napriek tomu náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, pretože v dovolacom konaní mu žiadne trovy nevznikli.

Poučenie: Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 26. októbra 2009

JUDr. Peter Dukes, v. r.
predseda senátu